

pe care îl vomea spune mai la valle, după cum însu-și el, mai în urmă, îl comunică camaradilor săi de arme.

Pe la sfârșitul lui Ianuarie, ispravnicii județului Argeșu, trimisera scrișori către Divanul din București, prin care încunosciau pe Mitropolitul și pe boieri despre trecerea lui Tudor prin Pitești cu cei 36 călăreți ai săi, adaogându că, din cauza lipsei de mișlôce, nu numai căle-a fost cu neputință d'a se opune la trecerea acestui număr de oameni armați, sosiți fără veste, d'eu că nici au cutezat a'i cerceta despre gândul ce avu și că 'i lasară să și urmeze nesupărați drumul peste Olt.

În fața unei asemenea mișcări, decât boierii ar fi avut puțină energie, lesne ar fi putut lua măsuri pentru înăbușirea ei de la început: d'eu unii d'intr'ensii, perđându și cumpetulu nu, erau în stare a se gândi la mișlôcele de repressiune; alții, atribuindă aceste mișcări un scop mai mult hoțesc, credeu că nu merită a fi luata în serios; alții ier', fiindu inițiați în secretul mișcării, se arătau indiferenți, ierū indirectu împedicau ori ce măsură țintitoare la 'năbușirea ei. D'eu în celle din urmă boierii, vedendū progressele lui Tudor, se îngrijiră și, adunându-se spre a se chibzui, hotărîră ca fôră zăbavă să trimiță din partea divanului pe un sluger Costi (om devotat lui C. Samurcaș și care locuia de mai mulți ani la Gorj), în capul a 20 oameni armați d'intr'al Curții Domnești,